

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
HERCEGOVAČKO-NERETVANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U MOSTARU
Broj: 58 0 Rs 284917 25 Rsž
Mostar,13.02.2025.godine

Kantonalni sud u Mostaru, u vijeću sastavljenom od sudija Elisa Sultanića kao predsjednika vijeća, Jesenke Bašić i Majne Lovrić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: Hercegovačko-neretvanski kanton, Vlada HNK, Ministarstvo obrazovanja, kulture i sporta, Ulica Stjepana Radića 3., Mostar, zastupan po zakonskom zastupniku Kantonalnom javnom pravobranilaštvu HNK-a, protiv tuženih pod 1. Samostalni sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni odbor HNK Mostar, sa sjedištem na adresi Braće Fejića broj 39, pod 2., Unija neovisnih sindikata Srednjih škola HNK sa sjedištem u Mostaru ulica Kralja Tomislava broj 2, pod 3., Sindikat učitelja u HNK- sa sjedištem u Mostaru, ul. Kralja Tomislava broj 1., pod 4., Savez Samostalnih sindikata BiH Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, Kantonalni odbor SSVOONK-a BiH, HNK, Braće Fejića, b.b., Mostar, svi zastupani po punomoćniku Sadudinu Zaklanu, advokatu iz Mostara, radi poništenja odluka i zabrane daljeg organiziranja i provođenja štrajka, odlučujući o žalbi tuženih na presudu Općinskog suda u Mostaru broj: 58 0 Rs 284917 24 Rs od 20.12.2024.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 13.02.2025. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija kao neosnovana i pobijana presuda u cjelosti potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom je odlučeno:

„Poništavaju se kao nezakonite Odluka o Najavi Generalnog štrajka Unije Neovisnih sindikata Sindikata Srednjih škola HNŽ-a od 15.5.2024. godine (broj prijemnog pečata Vlade HNŽ-a 01-1-451 182/24), Akt Saveza Samostalnih sindikata BiH Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, Županijski odbor SSVOONK-a BiH Hercegovačko-neretvanskog županije broj: 07-01-55/24 od 22.05.2024. godine predmet Najava štrajka, Akt Sindikata učitelja u HNŽ/K broj Ur: 23-08- I/24 od 23.08.2024. godine predmet Najava generalnog štrajka, Akt Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine Županijski odbor Hercegovačko neretvanske županije Mostar broj: 40/24 od 23.08.2024.godine pod nazivom Najava štrajka sa odlukom o organizaciji i stupanju u štrajk radnika u ustanovama osnovnog obrazovanja i odgoja na području Hercegovačko-neretvanske županije broj 39/24 od 23.08.2024. godine.

Poništavaju se kao nezakoniti: akt broj 21-1 1-1/24 od 21.11.2024. godine Sindikata učitelja u HNŽ/K sa predmetom Obavijest o nastavku generalnog štrajka, akt broj 63/24 od 21.11.2024. godine Samostalnog sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja F BiH, Županijski odbor HNŽ pod nazivom obavijest, akt broj 07-01-85/24 od 21.11.2024. godine Saveza samostalnih sindikata BiH - Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH pod nazivom obavještenje, Županijski odbor SSVOONK-a BiH, HNŽ) i Obavijest Sindikata srednjih škola (broj prijemnog pečata Ol -34-1892/24-12) od 21.11.2024. godine.

Zabranjuje se daljnje provođenje štrajka tuženim Uniji Neovisnih sindikata Sindikata Srednjih škola HNŽ-a, Savezu Samostalnih sindikata BiH Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, Županijskom odboru SSVOONK-a BiH Hercegovačko-neretvanske županije, Sindikatu učitelja u HNŽ/K i Samostalnom sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine Županijski odbor Hercegovačko neretvanske županije Mostar najavljeni Odlukom o Najavi Generalnog štrajka Unije Neovisnih sindikata Sindikata Srednjih škola HNŽ-a od 15.05.2024. godine (broj prijemnog pečata Vlade HNŽ-a 01-I -451 182/24), Aktom Saveza Samostalnih sindikata BiH Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, Županijski odbor SSVOONK-a BiH Hercegovačko-neretvanskog kantona broj: 07-01-55/24 od 22.05.2024. godine predmet Najava štrajka, Aktom Sindikata učitelja u HNŽ/K broj Ur: 23-08-1/24 od 23.08.2024. godine predmet Najava generalnog štrajka, Aktom Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine Županijski odbor Hercegovačko neretvanske županije Mostar broj: 40/24 od 23.08.2024 godine pod nazivom Najava štrajka sa odlukom o organizaciji i stupanju u štrajk radnika u ustanovama osnovnog obrazovanja i odgoja na području Hercegovačko-neretvanske županije broj 39/24 od 23.08.2024. godine započetog dana 26.11.2024.godine iz razloga što nije najavljen, organiziran i ne vodi se u skladu sa Zakonom o štrajka, pa se istima nalaže da omoguće nesmetano i redovno odvijanje nastavnog procesa u Osnovnim i Srednjim školama na području Hercegovačko-neretvanske županije.

Obavezuju se tuženi da tužitelju solidarno nadoknade troškove postupka u iznosu od 840,00 KM u roku od 15 dana od dana donošenja presude “.

Blagovremeno izjavljenom žalbom presudu pobijaju tuženi iz svih razloga propisanih odredbama člana 208. ZPP-a s prijedlogom da se njihova žalba uvaži, osporena presuda preinači na način da se tužitelj u cjelosti odbije sa tužbenim zahtjevom i obaveže da tuženim naknadi troškove postupka uvećane za sastav žalbe odnosno ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Odgovor na žalbu je dao tužitelj.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i razloga na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti shodno čl.221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06, 98/15, u daljem tekstu ZPP) odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari, zahtjev tužitelja po tužbi podnesenoj Općinskom sudu u Mostaru dana 16.9.2024. godine da se ponište kao nezakonite: Odluka o Najavi Generalnog štrajka Unije Neovisnih sindikata Sindikata Srednjih škola HNK-a od 15.5.2024. godine (broj prijemnog pečata Vlade HNK-a 01-1-451 182/24), Akt Saveza Samostalnih

sindikata BiH Sindikat srednjeg i visokog obrazovanja, odgoja, nauke i kulture BiH, Kantonalni odbor SSVOONK-a BiH HNK broj: 07-01-55/24 od 22.05.2024. godine predmet Najava štrajka, Akt Sindikata učitelja u HNK broj Ur: 23-08- I/24 od 23.08.2024. godine predmet Najava generalnog štrajka, Akt Samostalnog sindikata osnovnog obrazovanja i odgoja Federacije Bosne i Hercegovine, Kantonalni odbor HNK Mostar broj: 40/24 od 23.08.2024.godine pod nazivom Najava štrajka sa odlukom o organizaciji i stupanju u štrajk radnika u ustanovama osnovnog obrazovanja i odgoja na području HNK broj 39/24 od 23.08.2024. godine.

U toku postupka prilikom održavanja glavne rasprave, tužitelj je preinačio tužbu na način da je pored postavljenog prvobitnog zahtjeva istakao i zahtjev kojim traži da se ponište kao nezakoniti akti tuženih od 21.11.2024. godine, kao u izreci pobijane odluke, da se zabrani tuženim daljnje provođenje štrajka i da im se nalaži da omoguće nesmetano i redovno odvijanje nastavnog procesa u Osnovnim i Srednjim školama na području HNK.

Članom 57.stav 1. ZPP-a je propisano da tužitelj može preinačiti tužbu najkasnije do zaključenja pripremnog ročišta ili do početka glavne rasprave, ako pripremno ročište nije održano. (2) Nakon održavanja pripremnog ročišta, a najkasnije do zaključenja glavne rasprave, sud može dopustiti preinaku tužbe samo ako ocijeni da preinaka nije usmjerena na odugovlačenje postupka i ako tuženi pristaje na preinaku. (3) Smatrat će se da postoji pristanak tuženog na preinaku tužbe ako se on upusti u raspravljanje o glavnoj stvari po preinačenoj tužbi, a nije se prije toga protivio preinaci. (4) Sud će, u slučaju iz stava 2. ovog člana, dopustiti preinaku tužbe i kad se tuženi protivi preinaci, ako su ispunjeni svi slijedeći uvjeti: 1) tužilac bez svoje krivnje nije mogao tužbu preinačiti ranije; 2) tuženi je u mogućnosti da raspravlja po preinačenoj tužbi bez odlaganja glavne rasprave. (5) Protiv rješenja kojim se usvaja ili odbija preinaka tužbe nije dopuštena posebna žalba.

Rješenje kojim se odlučuje da li će se dozvoliti preinačenje tužbe je procesno rješenje na koje nije dozvoljena posebna žalba, a iz pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud dozvolio preinačenje tužbe.

Tužba u ovoj pravnoj stvari je podnesena nakon podnošenja od strane tužitelja prijedloga prvostepenom sudu za donošenje privremene mjere i mjere osiguranja kojim bi se zabranio štrajk tuženim. Načelo dispozicije u parničnom postupku ogleda se u tome što je zakonodavac ostavio strankama mogućnost da svojom voljom utiču na pokretanje i razvoj postupka, određivanje predmeta i obima raspravljanja. Pravni položaj tuženog kao parnične stranke bio bi znatno povoljniji, na način da bi tuženi od momenta prijema uredne i potpune tužbe, jasno znao ko je tužitelj te šta će biti predmetom spora u toku cijelog trajanja parničnog postupka. Međutim, u konkretnom podnošenjem prijedloga za određivanje privremene mjere osiguranja, a zatim i mjere osiguranja omogućeno je bilo tuženim koji su učestvovali u prethodnom postupku za određivanje mjere osiguranja, da u ovom postupku imaju aktivnu ulogu i po preinačenom dijelu tužbenog zahtjeva, jer je smisao kako predložene mjere osiguranja tako i podnesene tužbe bio da se utvrdi nezakonitost odluka o najavi i organizovanju štrajka, a samim tim i njegovog održavanja. Prednje ukazuje da su tuženi još u momentu i prije podnošenja tužbe dovoljno raspolagali podacima koji su predmet ovoga spora, s tim da im je ostavljen dodatni rok da se sa istim upoznaju. Dozvoljavanje preinačenja tužbe je cilj da sud u jednom, već pokrenutom sudskom parničnom postupku raspravi i odluči o takvim zahtjevima tužitelja, te na taj način se izbjegne nepotrebno pokretanje više parničnih postupaka i nepotrebno maltretiranje parničnih

stranaka u pogledu vođenja više postupaka radi ostvarivanja i zaštite ugroženih subjektivnih prava. U konkretnom pravni položaj tuženih u ovom postupku nije otežan, jer su cijelo vrijeme raspolagali kako dokazima koje je tužitelj predložio, a to su akti tuženih već od samog pokretanja postupka po predloženoj privremenoj mjeri osiguranja. U konkretnom slučaju ispunjen je uslov svrsishodnosti i efikasnost postupka, a sve okolnosti konkretnog slučaja upućuju na zaključak da preinačenje nije imalo za cilj odugovlačenje postupka. Preinačeni tužbeni zahtjev zasnovan je na istom životnom događaju kao i prvobitno postavljeni zahtjev, a svi dokazi provedeni po tužbenom zahtjevu iz tužbe vezani za pitanje zakonitosti štrajka korišteni su i za rješavanje spora i po preinačenom zahtjevu, a od kojih dokaza je zavisila osnovanost preinačenog zahtjeva tužitelja. Stoga bi bio isuviše formalistički pristup u konkretnom slučaju kada se ne bi dozvolilo preinačenje tužbe, jer zahtjev sa glavne rasprave predstavlja slijed događanja nakon donošenja odluka-najava o generalnom štrajku, čije se poništenje u ovom postupku traži, a od koje odluke i zavisi odluka o preinačenom tužbenom zahtjevu.

Pravo na štrajk se izvodi iz prava na sindikalno organizovanje, pa se stoga sindikat jedini može pojaviti kao organizator i inicijator štrajka radi zaštite ostvarivanja ekonomskih i socijalnih prava i interesa svojih članova. Konkretno pravo na organizovanje štrajka je pravo sindikata, a pravo na učeće u štrajku je pravo radnika. Pravo na isplatu plaće za obavljeni rad odnosno pravo na rad je osnovno i najvažnije pravo radnika iz radnog odnosa, odnosno temeljno pravo na rad i zaradu koju može osigurati sebi i porodici za slobodan i dostojanstven život.

Neosnovan je žalbeni navod 2. tuženog Unije neovisnih sindikata Srednjih škola HNK, da ne može biti pasivno legitimisan u ovoj pravnoj stvari, jer se radi o sindikalnoj središnjici u kojoj su dobrovoljno registrovane sindikalne organizacije čije je sjedište u Mostaru, koje ima svoj statut, s tim da parnični sud može, s pravnim učinkom priznati svojstvo stranke oblicima udruživanja koji nemaju stranačku sposobnost u skladu sa odredbom čl. 291.st.3. ZPP-a.

Neosnovan je žalbeni navodi tuženih da se radi o vanparničnom, a ne parničnom postupku, jer se vanparnični put zaštite prava mora izričito zakonom propisati, a što u konkretnom nije.

Odredbom člana 156. Zakona o radu, propisani su uslovi za organiziranje štrajka kao i čl.4.,5. i 6. Zakona o štrajku (Sl. novine F BiH broj 14/00). Tako je u stavu 1. Zakona o radu, propisano da sindikat ima pravo pozvati na štrajk i provesti ga sa svrhom zaštite i ostvarivanja ekonomskih i socijalnih prava i interesa svojih članova. Stavom 2. je propisano da se štrajk može organizirati samo u skladu sa Zakonom o štrajku, pravilima sindikata o štrajku i kolektivnim ugovorom, dok je stavom 3. propisano da štrajk ne može započeti prije okončanja postupka mirenja predviđenog ovim zakonom, odnosno prije provođenja drugog postupka mirnog rješavanja spora o kojem su se strane sporazumjele.

Odredbom člana 4. Zakona o štrajku, propisano je da se štrajk najavljuje poslodavcu u pismenom obliku, najkasnije deset dana prije početka štrajka. U pisanoj najavi iz stava 1. ovog člana navode se razlozi za štrajk, mjesto, dan i vrijeme početka štrajka. Istodobno, organizator štrajka je obavezan da o vremenu i mjestu održavanja štrajka obavijestiti nadležno Ministarstvo unutrašnjih poslova, dok je članom 6. propisano da štrajk ne može započeti prije okončanja postupka mirenja predviđenog u Zakonu o radu. Postupak mirenja iz stava 1. ovog člana ne može trajati duže od pet dana od dana dostavljanja zahtjeva mirovnom vijeću.

Kolektivnim ugovorom za djelatnost osnovnog obrazovanja u članu 77. je propisano da u osnovnim školama na poziv sindikata, radi zaštite i ostvarivanja ekonomskih i socijalnih prava koji se ne mogu riješiti pregovorima sa poslodavcem, radnici mogu na poziv sindikata organizovati štrajk, pod uslovima i na način utvrđen Zakonom o radu, Zakonom o štrajku i ovim kolektivnim ugovorom. Prema odredbi člana 78., odluku o štrajku donosi sindikat osnovnog obrazovanja i odgoja HNK i sindikat učitelja HNK, 10 (deset) dana prije datuma određenog za štrajk. Članom 79.stav.1. je propisano da se na dan najave štrajka moraju objaviti Pravila o štrajku, stavom 2. je propisano da štrajkom rukovodi štrajkački odbor sastavljen od predstavnika organizatora štrajka koji je dužan održati vezu sa drugom ugovornom stranom, kako bi nastavili pregovaranje o rješavanju i otklanjanju razloga za štrajk u skladu sa zakonom, dok je stavom 3. propisano da u sporazumnom rješavanju nastalog spora sudjeluju predstavnici sindikata nadležnog kantonalnog ministarstva i Vlade. Članom 83. određeni su poslovi koji predstavljaju minimum procesa rada, a poslodavac je dužan pridržavati se odredbi Zakona o štrajku, Zakona o radu, Pravila sindikata o štrajku. Štrajkački odbor je dužan poslove koji predstavljaju minimum procesa rada objaviti najkasnije 10 dana prije početka štrajka.

Kolektivni ugovor za djelatnost srednjeg obrazovanja u članu 75. je propisao da radnici na poziv sindikata ostvaruju pravo na štrajk pod uslovima i na način utvrđen Zakonom o štrajku, dok su odredbom člana 78. propisani poslovi koji predstavljaju minimum procesa rada

Uvidom u cjelokupnu dokumentaciju u spisu, utvrđeno je da je ispunjen prvi uslov, propisan Zakonom o štrajku, Granskim kolektivnim ugovorima(štrajk je najavljen tužitelju u pismenom obliku, deset dana prije početka štrajka, navedeni su razlozi za štrajk, dan i vrijeme početka štrajka, imenovani su štrajkački odbori). Pored toga, navedeni su poslovi koji predstavljaju minimum poslova procesa rada određeni Kolektivnim ugovorima (član 83. Kolektivnog ugovora za djelatnost osnovnog obrazovanja, član 78. Kolektivnog ugovora o djelatnosti srednjeg obrazovanja). Ovi poslovi imaju značaj Sporazuma iz člana čl.5., st.8. Zakona o štrajku, kojim je propisano da se navedeni poslovi mogu urediti kolektivnim ugovorom, a koje poslove su svi tuženi naveli u svojim odlukama-najavama o štrajku.

Sljedeći uslov zakonitosti štrajka je da štrajk ne može započeti prije okončanja postupka mirjenja (član 6. Zakona o štrajku i član 156.stav 3. Zakona o radu FBiH).

Zakonom o mirnom rješavanju sporova, u članu 32. je propisano da danom stupanja na snagu ovoga zakona, prestaje primjena odredbi člana 150. do 155. Zakona o radu.

U članu 2. Zakona o mirnom rješavanju sporova, data je definicija pojmova, pa je tako u tački b) naznačeno da se stranom u kolektivnom radnom sporu smatraju učesnici u kolektivnom pregovaranju i drugi subjekti kolektivnih prava, dok je tačkom c) propisano da se miriteljem smatra lice izabrano za miritelja u skladu sa ovim zakonom koje kao član mirovnog vijeća posreduje između strana u individualnom odnosno kolektivnom sporu, dok je tačkom g) propisano da je mirovno vijeće tijelo koje sporazumno osnivaju strane u individualnom i kolektivnom radnom sporu koje daje prijedloge i preporuke u cilju zaključivanja sporazuma o mirnom rješanju spora.

Odredbom člana 8. stav 1. Zakona o mirnom rješavanju radnih sporova, propisano je da mirovno vijeće može biti formirano za teritoriju federacije, odnosno za područje kantona; stavom 3. propisano je da je mirovno vijeće formirano za područje kantona nadležno za: kolektivne radne sporove koji proizlaze iz kolektivnih ugovora zaključenih za područje jednog kantona, te za individualne i kolektivne radne sporove u kojima je jedna od strana poslodavac

čije je sjedište na području tog kantona. Članom 10. propisano je da se formiranje mirovnog vijeća na području kantona, njegov sastav, način rada i druga pitanja koja se odnose na rad toga vijeća uređuje propisima kantona, dok je članom 11.stav 1. propisano da se postupak mirnog rješavanja individualnog i kolektivnog spora pokreće podnošenjem prijedloga ministarstvu.

Prije započinjanja štrajka, tuženi su tražili imenovanje miritelja od strane tužitelja, kako bi se započeo postupak mirenja, nakon čega su od strane nadležnog ministarstva obaviješteni da na području HNK ne postoji lista miritelja. Nakon toga su zatražili da se sa federalne liste miritelja imenuje miritelj, da bi ih tužitelj svojim dopisom od 02.07.2024. godine obavijestio da ne postoje uslovi „za pokretanja procedure za formiranje mirovnog vijeća“.

Cijeneći da se prema odredbi člana 10. Zakona o mirnom rješavanju radnih sporova, formiranje mirovnog vijeća na području kantona, njegov sastav, način rada i druga pitanja koja se odnose na rad toga vijeća uređuje propisima kantona, osnovano žalba tuženih navodi da je tužitelj ne postupajući po navedenoj odredbi onemogućio tužene na vođenje zakonitog štrajka cijeneći uslov propisan članom 6. Zakona o štrajku i članom 156.stav 3. Zakona o radu. Međutim, odredbom člana 12.stav 2. navedenog Zakona, propisano je ako strane u individualnom odnosno kolektivnom sporu sporazumno ne odrede miritelja, određuje ga federalni ministar, u roku od tri dana od isteka roka iz stava 1 (tri dana) navedenog člana, o čemu odmah obavještavaju ministarstvo. Stoga, su se tuženi trebali obratiti federalnom ministarstvu da odredi miritelja, a ne tražiti od tužitelja da sa federalne liste odredi miritelja, jer ga određuje federalni, a ne kantonalni ministar.

Cijeneći prednje utvrđenje, odnosno da nije bio ispunjen uslov iz odredbe člana 6. Zakona o štrajku kao ni odredbe člana 156. Zakona o radu, kojima je strogo propisano da štrajk ne može započeti prije okončanja postupka mirenja, odluke tuženih o najavi štrajka su nezakonite, jer se zakonitim štrajkom smatra samo onaj štrajk koji je organizovan i vođen u skladu sa propisanim uslovima ostvarenja prava na štrajk.

Stoga po ocjeni ovoga suda zbog utvrđene nezakonitosti, za odluku u ovoj pravnoj stvari nije od uticaja da li su tuženi ispunili svoju obavezu iz člana 4. Zakona o štrajku, kojom je propisano da su odluku o najavi štrajka istovremeno obavezni o vremenu i mjestu održavanja štrajka izvijestiti nadležno Ministarstvo unutrašnjih poslova. Njihovo obavještenje da će se štrajk sprovoditi u osnovnim odnosno srednjim školama na prostoru HNK koje izvode nastavu na bosanskom odnosno hrvatskom programu je i po ocjeni ovoga suda uopšteno. Tačno je da postoje registri osnovnih i srednjih škola na području HNK i da iste vodi tužitelj, odnosno da mu mora biti dobro poznato gdje se sve škole nalaze, ali to ne znači da su lokacije svih škola dobro poznate i MUP-u HNK, a o kojim lokacijama moraju biti tačno obaviješteni njegovi nadležni organi, da bi u slučaju potrebe mogli blagovremeno reagovati, pogotovo cijeneći i činjenicu da mnoge osnovne škole imaju svoje područne škole.

Radi izloženog ne dovodeći u pitanje zakonsko i ustavno pravo tuženih za organizovanje i provođenje štrajka, kao legitimnog načina ostvarenja socijalnih interesa njegovih članova u ovom postupku, ovaj sud cijeni da je pravilna odluka prvostepenog suda kada je poništio odluke tuženih o najavi štrajka kao nezakonite, jer štrajk u cjelosti nije organizovan u skladu sa Zakonom o radu, Zakonom o štrajku, Kolektivnim ugovorima.

Zbog prednjih propusta, ovaj sud nije cijenio da li su tuženi dokazali da su donijeli Pravila sindikata o štrajku, koje su dužni donijeti u skladu sa Kolektivni ugovorom za djelatnost osnovnog obrazovanja kao i Kolektivnim ugovorom za djelatnost srednjeg obrazovanja.

Poništenje kao nezakonitih odluka o najavi generalnog štrajka, povlači za sobom i poništenje odluka -Obavijest o nastavku generalnog štrajka te zabranom daljnjeg provođenja štrajka tuženim u smislu odredbe člana 10. Zakona o štrajku.

Imajući u vidu izloženo žalbu je valjalo odbiti i odlučiti kao u izreci primjenom odredbe člana 226. ZPP-a.

Predsjednik vijeća
Elis Sultanić